

בש"פ 6172/18 - מוסא זנון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6172/18

לפני:

כבוד השופט י' עמית

העורר:

מוסא זנון

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבר שבע בתיק
מ"ת 50237-07-18 שניתנה ביום 8.8.2018 על ידי
כבוד השופט י' פרקסי

תאריך הישיבה:

י"ז באלול התשע"ח

(28.8.2018)

בשם העורר:

עו"ד אורי בן נתן

בשם המשיבה:

עו"ד עידית פרג'ון

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז, לפיה נעצר העורר עד לתום ההליכים.

1. ענייננו בהברחת סמים בכמויות של עשרות ק"ג מגבול מצרים, והערר נסב על שאלת הראיות לכאורה וליתר דיוק, עוצמת הראיות לכאורה.

לאחר שעיינתי בערר ושמעתי את טענות הצדדים, אני רואה מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא, ועל מנת לקצר בדברים אערוך מעין "רשימת מכולת", של עיקר הראיות העומדות כנגד העורר.

2. השאלה העיקרית העומדת בפנינו היא, היסעו שלושה רכבים בכביש 40 בשיירה בלתי אם נועדו?

(-) על הגבול נחזה רכב לנדקרוזר בעת ההברחה. לאחר מכן יש נתק של כתשע שעות עד למעצרים של שלושה רכבי שטח על כביש 40, בסביבות השעה 14.15.

(-) שלושת הרכבים, נחזו כנוסעים זה אחר זה, כאשר רכב הלנדקרוזר בו נסע העורר מוביל, ולאחריו רכב רנגלר שבו נתפסו הסמים. הסמים שנתפסו ברכב, נחזים כארוזים באותן אריזות בהן נארזו הסמים שהושארו בגבול על ידי המבריחים שנמלטו מהמקום.

(-) בתוך הרכב הלנדקרוזר, נתפסה צ'קלקה אשר נחזתה גם ברכב לנדקרוזר שהיה בגבול בעת הברחת הסמים.

(-) ברכב הלנדקרוזר נתפס גם מכשיר קשר ומשקפת. בין מכשיר הקשר שנתפס ברכב לבין מכשיר הקשר שנתפס ברכב הרנגלר, לא התקיימה תקשורת אולם העורר עצמו טען, כי היה ברשותו מכשיר קשר נוסף שאבד לו.

(-) ואם עסקינן במכשיר קשר שנעלם, הרי שברכב הלנדקרוזר נמצא מכשיר טלפון סלולרי שלא התקיימו ממנו שיחות. לטענת העורר, את המכשיר השאיר ברכב טרמפיסט עלום. נשאלת השאלה, מדוע הטרמפיסט העלום לא השתמש בטלפון הסלולרי?

(-) אך ראה זה פלא, דווקא הפלאפון שלכאורה היה בשימוש של העורר (וזאת אנו יודעים לכאורה משיחה שתאם עם אחיו לגבי שמירה על טרקטור, כאשר נושא זה אומת על ידי אחיו בחקירה), לא נתפס ברכב הלנדקרוזר.

(-) עובדה זו מקבלת משקל נוסף, בהינתן, שמאותו טלפון סלולרי אשר לכאורה היה בשימוש של העורר, התקיימו שיחות עד שעתיים לפני ההברחה, ולאחר מכן התנהלו שיחות נוספות בסביבות השעה 13.00, זמן קצר לפני שהעורר נתפס. העורר טען כי אי הימצאות הטלפון הסלולרי ברכבו פוגעת בעוצמת הראיות. לטעמי, שמא היפוכו של דבר.

(-) שמו של העורר הוא מוסא, כינויו הוא "מוסי", והשיחות בין אחד הנוסעים ברנגלר התנהלו עם "מוסי" בקשר להברחה.

(-) לא למותר לציין, כי אחת המאזינות זיהתה את קולו של העורר עם קולו של אותו "מוסי". העורר העלה השגות לגבי התקיפות והמשקל של אותו זיהוי, אך נושא זה ראוי להותיר להליך העיקרי.

(-) ראיה עוצמתית היא, ה-DNA של אחד הנוסעים ברכב הרנגלר, שנמצא על המשקפת ועל האבזר למכשיר קשר שנמצאו ברכבו של העורר. טענת העורר כי מצא חפצים אלה – כבודה במקומה מונח, אך ראיה זו אך

מחזקת את מכלול הראיות האחרות המעידות כי לא היה זה צירוף מקרים נדיר, שהרכבים התכנסו לנסיעה לאורך כביש
40.

3. על רקע המכלול הראייתי דלעיל, איני סבור כי הנתק של כתשע שעות בין ההברחה עצמה לבין מעצר הרכבים, מהווה כירסום ראייתי של ממש. אף לא למותר לציין כי שני הנוסעים ברכב הרנגלר שמרו על זכות השתיקה ואילו העורר טען, כי אין לו היכרות קודמת איתם.

סופו של דבר שאין בנקודות שהועלו בערר, כדי לכרסם בעוצמת הראיות.

4. לאור זאת, ובהינתן כמות הסם, התייחסות בהברחת הסמים ועברו הפלילי של העורר, דומני כי בדין דחה בית המשפט קמא את חלופת המעצר.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ז באלול התשע"ח (28.8.2018), בנוכחות הצדדים.

ש פ ט